

Milí devátáci, na literaturu jsem si pro vás připravila práci s textem, který byste už měli znát. Neprozradím vám autora, neprozradím vůbec nic. Vy však určitě brzy budete vědět, o koho se jedná. Přečtěte si prosím text a pracujte s ním podle instrukcí pod ním.

V chudobinci ostávají také almužnice a ty vždycky večer počítají, co si za den vyprosily, a pak se hádají. Když se moc hádají, tak to pan Zilvar nemůže vydržet, i odepne si nohu a hodí ji po těch babkách a ony se pak přestanou hádat. Zilvar se chlubil, že jeho tatínek jest nad všechny žebráky postavený, jelikož si nejvíc vyprosí, takž ho ostatní musejí poslouchat. A v noci moc kašle, poněvadž má sraženou krev. To povídal a byl moc hrdý. Já jsem tu nohu porád chtěl, jenom kdybych si mohl na ni šáhnout, a Zilvar pravil: "Jenom počkej, až tatínek usne, tak mu tu nohu odundám a můžeme si hrát."

Tak se tedy stalo, a když pan Zilvar spal, tak mu nohu odepjal a já jsem byl velice rád. Potom jsme si hráli na žebrotu a já dělal chromajzla. A Zilvar byl lidi. Já jsem chodil a prosil jsem lidi o boží dárek a Zilvar byl jednou ten, co dá, podruhé ten, co nedá. Nejlépe uměl dělat toho, co nedá. Když dělal milostpána, co má na dveřích tabulku "Přispívá na místní chudé", tak se vždycky nafoukl, děsně koulel očima a mluvil: "Vy lumpe, kdybyste šel raději pracovat," nebo: "Jděte si spánembohem, je vás tu moc." Nebo dělal polecajta a říkal: "Ty obejdo, už jsem tě dvakrát napomenul, hybaj, ať zmizneš, ať to nemusím opakovat, nebo půjdeš se mnou." A pak mne sebral a vedl na obec.

To byla hra! Nám se to děsně líbilo a pan Zilvar spal a hlučně kašlal. Když jsem o tom povídal Bejvalovi, tak nám velice záviděl a pravil, že by si s námi chtěl taky hrát.

Já jsem odvětil: "To já nevím, to podle toho."

On však horlivě o to stál, že prý by se chtěl jenom podívat, jestli to děláme dobře.

Já jsem pravil, aby byl bez starosti, že Zilvar musí dobře vědět, jak se žebrota dělá, jelikož jeho tatínek jest první žebrák v městě.

Bejval se ptal, jestli se stavíme na kořauku, když si něco vyprosíme. Já jsem pravil, že ne, a on pravil, že to je chyba.

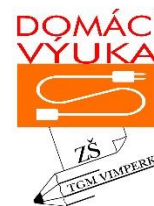
Pak se tázal, jestli hrajeme na nějaký nástroj, a když jsem pravil, že ne, tak on pravil, že je to druhá chyba.

Pročež jsem mu pravil, aby přišel taky do chudobince, on na to řekl, že přijde a že nám ukáže, jak se dělá žebrota, a že celého pana Zilvara strčí do kapsy s tou jeho žebrotou a že pan Zilvar bude kulit vočadla, jaký jest Bejval správný žebrák. Vůbec se děsně vychloubal a to se mně nelíbilo.

Avšak když jsme přišli do chudobince, tak nám Zilvar řekl, že je s žebrotou utrum, jelikož pan Zilvar na to přišel, že mu Zilvar bere nohu, on řval, že nedovolí, aby se s jeho nohou šeredilo, a Zilvara párkrát natřel. A pak si vzal nohu a šel prosit.

Práce s textem:

- 1. Kdo je autorem knihy, ze které je tato ukázka?**
- 2. O jaký literární druh a žánr se jedná?**
- 3. Kdy a kde se děj odehrává?**
- 4. Kdo je vypravěčem?**
- 5. Jmenujte jednotlivé postavy z knihy.**
- 6. Jací chlapi jsou?**
- 7. Pro tohoto autora je charakteristický jeho literární jazyk, vypište z textu slova:**
  - a) z obecné češtiny**
  - b) z nářečí**
  - c) knižní výrazy**
- 8. Víte, v jaké době kniha vznikala? Znáte okolnosti jejího vzniku?**
- 9. Jedná se o dílo s autobiografickými prvky? Proč?**

Vypracované odpovědi mi prosím pošlete napsané ve wordu do 22. 4. 2020 na alzbeta.ruckerova@zstgmvimperk.cz. Pracujte na referátu a na mluvním cvičení. Na mluvnici si zopakujte pravopis. Děkuji. A. Ruckerová